

задръжжѣтъ цѣлия нервнѣтъ, а че и ний трѣбваше да чѣка
тѣй шото въ Габрово стигнахме когато се стѣмни добрѣ.

18 НОЕМВРИЙ.

Вчера, на 17 ий, престояхъ въ Габрово, като чѣка
да ми докаратъ коня, за когото макаръ че и телеграфар
изъ Търново, нѣ го доведоха чакъ вечеръта; кѣмъ м
идва волноопредѣляющия Пустовойтовъ, кой о потвърди слу
за предполагаемото настѣживане, нѣ добава, че, както му
струва, това намѣрение се е отмѣнило. Трѣгнахъ кѣмъ
часа; изъ пѣгя срѣщамъ майора Язовича — командира
българската сотня; той ми обади между друго, че щаба
опѣлчението е оставилъ лагера съ направенитѣ му вече
либи и се преселилъ въ селото Баянци. Отивамъ въ село
и право кѣмъ квартирата на генерала: той стои въ сѣщ
оня бурдей, въ когото азъ живѣехъ съ Архимавдрита А
филохия; въ съседната пѣжъ кѣща живѣе началника
щаба; генерала го нѣмаше, той отишелъ при корпус
командиръ на Шибка. Азъ се опѣтихъ да си тѣрѣжъ сѣр
валище и се намѣстихъ при едного отъ ординарцѣтъ, ро
мистра Певѣрова. Въ сѣщия пакъ день се явихъ на ге
рала, нѣ понеже сварихъ при него началника на щаба и е
ного отъ дружиннитѣ командири, то азъ се ограничихъ са
съ официаленъ визитъ и слѣдъ като се поразговорихъ
взехъ си сбогомъ. Въ селото калъ до колене, конетѣ си е
вамъ измѣжватъ враката, а балканетѣ покрити съ снѣгъ.

20-ий НОЕМВРИЙ.

Додѣто азъ отсѣтствувахъ, първата дружина е свалила
отъ нисочината, която тя завземаше и е расположила над
самото село Стоманеца, тѣй шото дружинния командиръ мо
жеше свободно да живѣе въ една отъ близнитѣ кѣщи.

Вчера ходихъ при полковника Кесякова, искаше ми
да видѣж, какъ сѣ се натѣкмили хората на новото си огнище
Дружината расположена въ колиби съ соби; широко и згодно
само че малко влажно, обаче това се и не може избѣгна.

Днѣсь ходихъ кѣмъ генерала съ докладъ по произве